

מסכת קינים

פרק א

א. חטאת העוף נעשית למטה, וחטאת בהמה למעלה. עולת העוף נעשית למעלה, ועולת הבהמה למטה. אם שנה בזה ובזה, פסול. סדר קנים כך הוא. החובה, אחד חטאת ואחד עולה. בנדירים ונדבות, כלן עולות. אינהו נדר, האומר הרי עלי עולה. ואיזו היא נדבה, האומר הרי זו עולה. מה בין נדרים לנדבות. אלא שהנדרים, מתו או נגנבו, חייבים באחריותם. ונדבות, מתו או נגנבו, אין חייבים באחריותן:

ב. חטאת שנתערבה בעולה ועולה בחטאת, אפלו אחד ברבוא, ימותו כלם. חטאת שנתערבה בחובה, אין פשר אלא כמנן חטאות שבחובה. וכן עולה שנתערבה בחובה, אין פשר אלא כמנן עולות שבחובה, בין שהחובה מרבה והנדבה ממעטת, בין שהנדבה מרבה והחובה ממעטת, בין ששתייהן שוות:

ג. בַּמָּה דְּבָרִים אָמוּרִים, בְּחוּבָהּ וּבְנֻדָּהּ. אָבֵל בְּחוּבָהּ שְׁנַתְעָרְבָה
זו בָּזוּ, אַחַת לָזוּ וְאַחַת לָזוּ, שְׁתֵּים לָזוּ וּשְׁתֵּים לָזוּ, שְׁלֹשׁ לָזוּ וְשְׁלֹשׁ
לָזוּ, מִחֲצָה כָּשֶׁר וּמִחֲצָה פָּסוּל. אַחַת לָזוּ וּשְׁתֵּים לָזוּ, וְשְׁלֹשׁ לָזוּ,
וְעֶשְׂרִי לָזוּ, וּמֵאָה לָזוּ, הַמַּעֲט כָּשֶׁר, בֵּין מִשָּׁם אֶחָד, בֵּין מִשְׁנֵי שְׁמוֹת,
בֵּין מֵאַשָּׁה אַחַת, בֵּין מִשְׁתֵּי נָשִׁים:

ד. כִּיצַד מִשָּׁם אֶחָד, לֵידָה וְלֵידָה, זִיבָה וְזִיבָה, מִשָּׁם אֶחָד. מִשְׁנֵי
שְׁמוֹת, לֵידָה וְזִיבָה. כִּיצַד שְׁתֵּי נָשִׁים, עַל זֹאת לֵידָה וְעַל זֹאת לֵידָה, עַל
זֹאת זִיבָה וְעַל זֹאת זִיבָה, מִשָּׁם אֶחָד. מִשְׁנֵי שְׁמוֹת, עַל זֹאת לֵידָה וְעַל זֹאת
זִיבָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁלְקָחוּ קִנְיָהֶן בְּעֶרֶב, אוֹ שֶׁנִּתְּנוּ
דְּמֵי קִנְיָהֶן לַכֹּהֵן, לֵאמֹר שֶׁיִּרְצֶה כֹּהֵן יִקְרִיב חֲטָאת, וּלְאִיזוֹ שֶׁיִּרְצֶה
כֹּהֵן יִקְרִיב עוֹלָה, בֵּין מִשָּׁם אֶחָד, בֵּין מִשְׁנֵי שְׁמוֹת: